

Thinget, og det ærede Medlem sluttede sig subsidiært, det vil sige i Principet, dertil. Der var nogen Forskjel paa Redaktionen, men i Principet var der ingen væsentlig Forskjel. Jeg kan ikke rigtig forstaa det ærede Medlems Argumenter mod mig med Hensyn til min Stilling til Fiskeriforslaget. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at jeg, som kjendte disse Forhold saa nøje med Hensyn til Bundsløbevaad og Drivvaad, maatte vide, at Flodholterne havde saa stor Bæreevne, at de kunde holde Garnet oppe. Ja, det veed jeg meget godt, men jeg veed tillige noget Andet, jeg veed ogsaa, at man fisker ikke altid paa de Steder, hvor de komme til at bære, men ogsaa paa de Steder, hvor man kommer til at slæbe en Mængde Sten bagefter, og da have Flodholterne ikke den Kraft til at holde dem fra Bunden, som naar man fisker paa Vande, hvor Garnet er omtrent udspreidt og neppe naaer Bunden, og hvad angaar de nævnte Høiesterets Domme, saa fremgaar det klart deraf — der har været optaget Skjønnsforretninger i disse Sager, og det er bevist ved disse, at de have slæbt henad Bunden. Det siges ialtfald i Præmisserne, andre Steder siges, at de have ikke engang naaet Bunden, altsaa dermed er det ikke klart, at det ene Drivvaad ikke er mere skadeligt end det andet. Særligt vil jeg sige overfor det ærede Medlem, at paa alle Vaad, som skulle bruges, er der en Slags Flodholt, maaske de ikke nævnes saadan, men der maa selvfølgelig være Flodholter for at holde Garnet udbredt i Vaadet, ellers kunde man ikke komme til at fiske. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at jeg ikke tror, det er heldigt, naar det ærede Medlem med Hensyn til Fiskeriforslaget vil stille sig diametralt overfor mig, ialtfald maatte han da have stiftet Mening, thi i de større Grundtræk vare vi enige, der var Smaapillerier, vi kjæledees ikke saa lidt om, det skal Gud vide, men i de store Principer kom det ærede Medlem subsidiært bagefter.

Steenstrup: Jeg erindrer ikke, om de andre Medlemmer, som dengang sad i det paa-gjældende Drivvaadsudvalg, nu ere her tilstede; men da jeg var deri, vil jeg bekræfte, at, hvad det ærede Medlem for Præsids Ants 3die Valgkreds (Beth) sagde, er rigtigt. Udvalget havde saa godt som kun en eneste Opgave, nemlig at slaa fast i Loven en stringent og koncis Affattelse af, hvad der var forbudt og hvad ikke. Det var det Eneste, som det Udvalg bestilte, at se paa de engelske Crawls og paa Drivvaadene og se den uhyre Forskjel, der er derimellem, og dernæst affatte Loven saaledes, at man med nogenlunde Sikkerhed turde gaa ud fra, at Drivvaadene ikke vilde blive domfældte. Men desværre viste det sig jo, at trods Udvalgets Flid i denne Retning, og jeg kan sige, den daværende Indenrigsministers Tilslutning, fik Affattelsen ikke naaet sit Diemed.

Det er givet og klart, at Domstolene have misforstaaet det; af hvilke Grunde skal jeg ikke kunne sige, men en af dem er naturligvis den, at Dommerne ikke ere specielt sagkyndige i denne Retning. Saa snart Tiltale sker, kaldes Fiskerne op til Dommeren, og naar nu Fiskerne hører hjemme paa et Sted, hvor Drivvaad ikke blive brugt, og man derfor i Almindelighed er forbittret over disse Drivvaad, blive Ulykkerne derved flidbrede i stærke Udtryk. Saaledes er det gaet til i adskillige Domme, som jeg har haft med at bestille, idet der deri har staaet Antydninger af, at disse Fiskere have erklæret, at Drivvaad ere i allerhøieste Grad skadelige, og disse Ord faae Dommerne til at gaa ind paa at domfælde. Deri søger jeg en af de væsentligste Aarsager til disse Misforstaaelser. Men hvordan det nu end forholder sig eller ikke, saa viser dog dette Exempel mere end noget andet, at man maa være meget forsigtig med at tro her i Thinget, at Dommerne tage Hensyn til Betænkninger eller løse Udtryk, som ligge udenfor Loven, og at man maa affatte selve Lovens Ord meget stringent og ikke tro, at Dommerne bryde sig stort om Andet, end hvad der staar i Loven. Thi dersom man tror, at Domstolene, navnlig Underdomstolene, tage Hensyn til, hvad der staar i Rigsdagsindenden, Betænkninger og den Slags Ting — og jeg kan ikke sige Andet, end at de have Andet at bestille — tager man virkelig fejl. Heraf uleder jeg som Resultat — og det vil jeg minde de Herrer om — at man, naar man skal affatte Love, navnlig om Sager, der ligge udenfor Dommernes almindelige Gjerning, maa meget nøje affatte Udtrykkene saaledes, at Misforstaaelser kunne undgaaes. Det kan ikke negtes, at det er sørgeligt, at Fiskerfamilier i enkelte Egne af Landet paa Grund af disse Love ere bragte til Bettelstaven.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet, og Forespørgselen var dermed endt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter:

a) Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Retssbetjentembeder. b) Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.

Justitsministeren (Nellemann): I det jeg tillader mig at fremsætte disse to Lovforslag, som ere at betragte som Supplementer til hinanden, for det høje Thing, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at det kun er de sædvanlige